

Sygn. akt VI K 100/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w U. w składzie:

Przewodniczący SSR Daniel Radwański

Protokolant Izabela Malinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25.10.2016r., 17.01., 27.02.2017r. w U.,

sprawy

M. M. c. J. i S. z domu R., ur. (...) w U., zam. N. 49, obywatelstwa polskiego, nie karanej, pesel (...)

oskarżonej o to, że:

w dniu 12 marca 2016r. w N. pow. (...), uderzyła mieszkającego z dnia brata T. S. z otwartej dłoni w okolice ucha powodując u niego obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego małżowiny usznej, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ruchu na okres poniżej dni 7

tj. o czyn z art. 157 §2 kk

I. ***u z n a j e*** oskarżoną M. M. za winną tego, że w dniu 12 marca 2016r. w N. pow. (...), uderzyła mieszkającego z dnia brata T. S. z otwartej dłoni w okolice ucha powodując u niego obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego małżowiny usznej, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego rozstrój zdrowia na okres poniżej dni 7 tj. czyn z art. 157 § 2 kk i za to na podstawie art. 157 § 2 kk i art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk

s k a z u j e

ją na karę 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015r. poz. 1801) ***zasądza*** od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. P. – Kancelaria Adwokacka w L., kwotę (...),48 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć 48/100) złotych tytułem nie uiszczzonego wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonej M. M..

III. na podstawie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) ***zwalnia*** oskarżoną od uiszczenia kosztów sądowych w tym opłaty, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI K 100/16

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 27 lutego 2017r.

Oskarżona M. M. jest właścicielką nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym w N. nr 49. Jest to budynek rodzinny, w którym brat oskarżonej, pokrzywdzony T. S., ma ustanowione prawo dożywotniego zamieszkiwania.

Pokrzywdzony jest osobą niedorozwiniętą umysłowo, częściowo ubezwłasnowolnioną na podst. postanowienia SO w Krośnie z dnia 19 lipca 2016r. sygn. akt I Ns 131/14. Ponadto nadużywa alkoholu, co było podstawą zarządzenia wobec niego leczenia odwykowego ma podstawia postanowienia SR w Lesku z dnia 24.02.2015r., sygn. akt III RNs 131/14. Pokrzywdzony zajmuje jeden pokój i korzysta z kuchni i łazienki. Z powodu nadużywania alkoholu, w tych pomieszczeniach panuje nieporządek, w tym czasami spowodowany przez załatwianie potrzeb fizjologicznych w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Sytuacja ta powoduje konflikt między oskarżoną i pokrzywdzonym. Na jego tle dochodzi do awantur, podczas których obie strony używają wobec siebie słów wulgarnych.

W dniu 12 marca 2016r. oskarżona znalazła w lodówce zepsute kurze udka należące do pokrzywdzonego. Kazała mu je wyrzucić, lecz pokrzywdzony nie zareagował na jej żądanie. Doprowadziło to do kłótni, podczas której oskarżona uderzyła go z otwartej dłoni w okolice ucha powodując u niego obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego małżowiny usznej. Pokrzywdzony po tym wyszedł z domu i udał się do mieszkającej w sąsiedztwie M. K., która pomaga mu jego sprawach. Widziała, że pokrzywdzony jest zdenerwowany i na pytanie, co się stało, pokazał jej zaczerwienione od uderzenia ucho. T. S. nie znajdował się w tym w stanie wskazującym na to, że spożywał alkohol.

Po uderzeniu u pokrzywdzonego występowało zaczerwienienie małżowiny usznej, a przez kilka dni pokrzywdzony odczuwał ból w okolicy ucha i miał problemy ze słuchem. Uderzenie przez oskarżoną spowodowało u niego rozstrój zdrowia na okres poniżej dni 7.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań pokrzywdzonego T. S. (k.1-2, k.89-90), oraz świadków F. M. (k.34, k.90), K. M. (k.38, k.121), K. D. (k.47, k.90-91), E. W. (k.120-121), M. K. (k.123-124), K. P. (k.124), dokumentów: fotografii (k.7), opinii biegłego lekarza J. B. (k. 21, k.27), karty karnej (k.50), zaświadczeń (k.51, k.52), fotografii (k.87), odpisu postanowienia SO w Krośnie (k.106), akt sprawy Alk 14/15.

Zeznania pokrzywdzonego T. S. co, do okoliczności powstania obrażeń ucha były konsekwentne, logiczne i spójne, biorąc pod uwagę stan jego rozwoju umysłowego. O tym, że został uderzony przez oskarżoną mówił od początku świadkom M. K., E. W., a następnie podczas przesłuchania, przy okazji złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Zeznania te były spójne z zeznaniami w/w świadków, którzy widzieli zaczerwienienie ucha i słyszeli o tym, że pokrzywdzony został uderzony przez M. M.. O tym, że doszło do uderzenia potwierdziła też zamieszkała z oskarżoną K. D.. Zatem wiarygodne były zeznania świadków T. S., M. W. i K. D., a na ich podstawie uzasadnione było ustalenie, że oskarżona uderzyła pokrzywdzonego w ucho.

Zeznania w/w świadków oraz świadków F. M., K. M., i K. P. były też wiarygodne w zakresie, w którym opisywały tło czynu popełnionego przez pokrzywdzonego. Przebywanie pokrzywdzonego w domu oskarżonej, z uwagi na nadużywania alkoholu i brak należytej staranności o utrzymanie czystości, jest uciążliwe dla oskarżonej i to budzi u niej frustrację sprzyjającą awanturom z pokrzywdzonym.

Oskarżona M. M. nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i wyjaśniła (k.45-46, k.88-89), że w dniu 12 marca 2016r. dwukrotnie uderzyła pokrzywdzonego z otwartej ręki w twarz, lecz nie spowodowała tym u niego obrażeń ucha. Wyjaśniła, że mogło do tego dojść w innych okolicznościach, gdyż pokrzywdzony ze względu na nadużywanie alkoholu przewraca się, uderza, śpi na ulicy i w rowach.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, w części, w której twierdziła, że obrażenia ucha u pokrzywdzonego powstały w innych okolicznościach, iż w wyniku zadanego przez nią uderzenia. W tym zakresie były one sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego, oraz świadków, którym na gorąco, lub w niedługim czasie po zdarzeniu pokrzywdzony mówił o okolicznościach doznania obrażeń ucha tj., że powstały one właśnie w wyniku uderzenia przez oskarżoną. Także umiejscowienie zaczerwienienia ucha i brak innych obrażeń na głowie, które mogłyby towarzyszyć np. upadkowi na

twardą powierzchnię, przemawiały za tym, że to zeznania pokrzywdzonego w tym zakresie były prawdziwe. Ponadto taki mechanizm powstania obrażeń został dopuszczony przez biegłego lekarza, jako możliwy.

Na podstawie wskazanych wyżej wiarygodnych dowodów Sąd ustalił, że oskarżona M. M. dopuściła się czynu opisanego w akcie oskarżenia, a stanowiącego czyn z art. 157§2 kk. Czyn z art. 157 § 2 kk popełnia ten, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na okres poniżej dni 7. Spowodowanie podbiegnięcia krwawego ucha spełnia tę kwalifikację, co zostało kategorycznie potwierdzone przez biegłego lekarza.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżoną M. M. za winną tego, że w dniu 12 marca 2016r. w N. pow. (...), uderzyła mieszkającego z dnia brata T. S. z otwartej dłoni w okolice ucha powodując u niego obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego małżowiny usznej, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego rozstrój zdrowia na okres poniżej dni 7 tj. czyn z art. 157 § 2 kk. Z opisu czynu Sąd wyeliminował spowodowanie naruszenia narządu ruchu, gdyż z ustaleń faktycznych, w tym opartych na opinii biegłego lekarza J. B., wynikało, że nie doszło do takich skutków.

Za ten czyn na podst. art. 157 § 2 kk i art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk Sąd skazał oskarżoną na karę 1 miesiąca ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Kara ograniczenia wolności, orzeczona w minimalnym ustawowym wymiarze spełni wobec oskarżonej, przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze. Oskarżona nie była karana za przestępstwa, więc uzasadnione było ustalenie, że popełniony przez nią czyn miał charakter jednorazowy, spowodowany narastającym wzburzeniem wywołanym powtarzającym się zachowaniem pokrzywdzonego, który nie trzymał wymaganego przez nią porządku.

Okoliczności czynu z jednej strony przemawiały za w/w najniższym wymiarem kary ograniczenia wolności, a z drugiej strony przemawiały przeciwko zastosowaniu wobec niej środków probacyjnych w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, albo warunkowego umorzenia postępowania karnego. Należało mieć, bowiem na względzie, że stosunki między stronami, które są skazane na zamieszkiwanie ze sobą, nie ulegną diametralnej zmianie z uwagi na warunki osobiste pokrzywdzonego. Jedynie kara, która będzie stanowiła dla oskarżonej łagodną, lecz realną dolegliwość, osiągnie wobec niej prewencyjne cele kary. Ponadto należało mieć na uwadze niedorozwój umysłowy pokrzywdzonego, który w przeciwieństwie do osoby zdolnej do zadbania o swoje interesy, wymaga szczególnej ochrony, którą w tym wypadku zapewni wzmocnienie prewencyjnej funkcji kary, poprzez jej realną dolegliwość.

Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015r. poz. 1801) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. P. – Kancelaria Adwokacka w L., kwotę 1446,48 złotych tytułem nieuiszczonego wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonej M. M..

Na podstawie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) Sąd zwolnił oskarżoną od uiszczenia kosztów sądowych w tym opłaty, a wydatkami obciążył Skarb Państwa. Sąd miał tutaj na uwadze, że sytuacja majątkowa oskarżonej była podstawą ustanowienia dla niej obrońcy z urzędu, co w konsekwencji stanowiło przesłankę ustalenia, że nie jest ona zdolna do poniesienia kosztów sądowych, w tym przede wszystkim wynagrodzenia obrońcy.